

DECIZIA Nr.570
din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 alin.(2) și art.4 alin.(1) teza întâi și alin.(2) din Legea nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice

Publicată în Monitorul Oficial nr.430 din 28.06.2010

Ioan Vida	- președinte
Nicolae Cochinescu	- judecător
Aspazia Cojocaru	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Augustin Zegrean	- judecător
Carmen-Cătălina Gliga	- procuror
Patricia Marilena Ionea	- magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 alin.(2) și art.4 alin.(1) teza întâi din Legea nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, excepție ridicată de municipiul Vulcan, prin primarul Gheorghe Ile, în Dosarul nr.7.580/97/2008 al Tribunalului Hunedoara - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 27 aprilie 2010 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 29 aprilie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr.7.580/97/2008, **Tribunalul Hunedoara - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 alin.(2) și art.4 alin.(1) teza întâi din Legea nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice.** Excepția a fost ridicată de municipiul Vulcan, prin primarul Gheorghe Ile, cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art.3 alin.(2) din Legea nr.90/2003, care prevăd obligația autorităților administrației publice locale care dețin în proprietate spații destinate sediilor partidelor politice de a le vinde acestora, la solicitare, îl lipsesc pe proprietar, respectiv unitatea administrativ-teritorială, de dreptul de dispoziție, atribut esențial al dreptului de proprietate. Pornind de la principiul egalității de tratament între diversele categorii de proprietari, principiu consacrat de art.44 alin.(2) teza întâi din Constituție, arată că se creează un tratament diferențiat între autoritățile administrativ-teritoriale și alte categorii de proprietari care pot dispune liber de proprietatea lor, în limitele prevăzute de lege. De asemenea, susține că dispozițiile art.4 alin.(1) din Legea nr.90/2003 încalcă prevederile art.44 alin.(3) și (6) din Constituție prin faptul că obligă proprietarul să vândă la un preț impus de legiuitor, și anume la valoarea de inventar care poate fi derizorie, fără a se accepta cel puțin posibilitatea reevaluării.

Tribunalul Hunedoara - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, raportându-se la jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr.871/2007 și Decizia nr.870/2007, prin care au fost soluționate aspecte similare celor din speța de față, consideră ca fiind întemeiate criticile de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, sens în care invocă Decizia nr.870/2007 a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctul de vedere solicitat.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art.3 alin.(2) și art.4 alin.(1) teza întâi din Legea nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.200 din 27 martie 2003, cu completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

- Art.3 alin.(2): *"În acest scop autoritățile administrației publice locale care dețin în proprietate aceste spații le vor vinde partidelor politice la solicitarea acestora."*

- Art.4 alin.(1) teza întâi: *"Partidele politice pot cumpăra în fiecare unitate administrativ-teritorială un singur spațiu, destinat sediului acestora, la valoarea de inventar a acestuia. [...]"*

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art.44 alin.(1), (2), (3) și (6) referitor la dreptul de proprietate privată și art.120 alin.(1) care consacră principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea nr.90/2003 reglementează, în ansamblul său, condițiile în care partidele politice pot închiria ori cumpăra sediile în care își desfășoară activitatea de la unitățile administrativ-teritoriale în care se află acestea. În acest context, textele de lege criticate instituie obligația pentru unitățile administrativ-teritoriale de a înstrăina aceste imobile la solicitarea partidelor politice, la prețul de inventar.

Curtea observă că o situație asemănătoare a mai fost supusă analizei Curții Constituționale și cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical. Astfel, prin Decizia nr.870/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.701 din 17 octombrie 2007, Curtea a reținut că "prin înlăturarea posibilității autorităților publice locale de a dispune în mod liber de bunurile aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, în sensul de a opta sau nu pentru vânzarea acestora, se încalcă în mod vădit dreptul unităților administrativ-teritoriale de exercitare a prerogativei dispoziției, ca atribut ce ține de esența dreptului de proprietate". Ca urmare, Curtea a apreciat că a fost adusă o atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art.44 alin.(1) și (3), precum și dispozițiilor art.1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea apreciază că, pentru identitate de rațiuni, cele reținute în decizia mai sus amintită sunt valabile și în prezenta speță, cu atât mai mult cu cât art.4 alin.(1) teza întâi din Legea nr.90/2003 fixează prețul de vânzare al imobilelor la valoarea de inventar a acestora, care este inferior prețului de piață, fără a da posibilitatea unităților administrativ-teritoriale de a le înstrăina la un preț ce ar depăși această valoare.

Observând că soluția legislativă neconstituțională își extinde incidența și asupra cuprinsului dispozițiilor art.4 alin.(2) din Legea nr.90/2003, care prevede că *"partidele politice pot cumpăra în municipiul București un spațiu pentru organizația municipiului București și câte un spațiu pentru organizațiile fiecărui sector al municipiului București, destinat sediilor acestor organizații, la valoarea de inventar a acestora. Spațiul care urmează a fi astfel cumpărat trebuie să fi fost deținut cu chirie cel puțin 3 luni anterior intrării în vigoare a prezentei legi de către partidul politic respectiv"*, Curtea, în temeiul art.31 alin.(2) din Legea

nr.47/1992, urmează să se pronunțe și asupra acestor dispoziții de lege, constatând că sunt neconstituționale, pentru considerentele mai sus arătate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 alin.(2) și art.4 alin.(1) teza întâi și alin.(2) din Legea nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, excepție ridicată de municipiul Vulcan, prin primarul Gheorghe Ile, în Dosarul nr.7.580/97/2008 al Tribunalului Hunedoara - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.